

PASTIERSKY LIST

katolíckych biskupov Slovenska

k Jubilejnému roku 2025

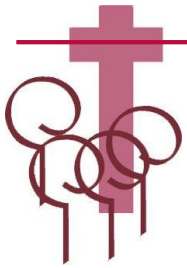
Drahí bratia a sestry!

Už o niekoľko týždňov otvorí Svätý Otec František svätú bránu Baziliky sv. Petra vo Vatikáne, čím sa začne riadne jubileum. Budeme sláviť svätý rok. Podľa dávnej tradície sa uskutočňuje slávenie jubilejného roka každých dvadsaťpäť rokov. Programovým heslom nastávajúceho jubilejného roka sú slová „Pútnici nádeje“. Pritom nemôžeme zabudnúť ani na druhú, ešte väčšiu udalosť v dejinách našej spásy, ktorou je príchod Boha v ľudskom tele na túto zem, na ktorý sa pripravujeme v tomto predvianočnom období.

Obe tieto veľké slávenia sú spojené s putovaním. Máme pred očami putovanie Panny Márie z Nazareta do hornatého kraja k príbuznej Alžbete alebo cestu pastierov a mudrcov do Betlehema, ako aj púť prvého jubilejného roku, ktorý vyhlásil pápež Bonifác VIII.

Jubileum i Vianoce sú pre nás výzvou, aby sme sa vydali na cestu, aby sme putovali; aby sme opustili starý spôsob života a rozdávali lásku, ktorú nám ponúka Boh. Sme teda pozvaní na cestu obrátenia, pretože putovanie je napĺňaním pozvania k svätosti. Avšak svätosť nikdy nie je individualistická, je vždy zameraná na Boha aj na celé spoločenstvo veriacich. Druhý vatikánsky koncil to vyjadril slovami: „Bohu sa zapáčilo posväcovať a spasiť ľudí nie každého osve, bez akéhokoľvek vzájomného spojenia, ale vytvoriť z nich ľud, ktorý by ho pravdivo poznal a sväto mu slúžil.“ (Lumen gentium 9)

V duchu synodálneho procesu sme pozvaní k vzájomnému dialógu, načúvaniu a spolupráci. Kresťan nie je nikdy na svojej ceste sám. V Kristovi a prostredníctvom Krista je náš život spojený tajomným

putom so životom všetkých kresťanov v nadprirodzenej jednote jeho Tela a v konečnom dôsledku s celým ľudstvom.

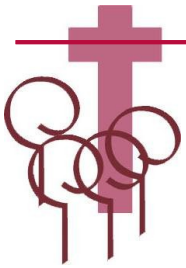
Tak vzniká medzi veriacimi, ako v spojených nádobách, nádherná výmena všetkých, no najmä duchovných dobier. Kristovo Telo má rôzne údy, ale cirkuluje v nich tá istá Kristova krv a oživuje ich ten istý Duch.

V tomto Svätom roku sme volaní prejsť Bránou, ktorou je Kristus a ktorý nás pozýva zmieriť sa s Otcom, stretnúť sa vo svojom vnútri so svojimi blíždymi a znovu objaviť pokoj, ktorý nám vydobyl Ježiš. On všetky naše dlhy neodnáša kamsi do púšte, ale ničí ich svojou láskou, na svojom tele.

Tešíme sa na to, že sa spolu stretneme pri rôznych príležitostiach, pri putovaní, pri modlitbách, adoráciách a prežívaní vzájomnej lásky. V celej Cirkvi, v každej diecéze i vo farnostiach sa už pripravujú a plánujú akcie, ktorými oslávime Boha, vyjadríme vďačnosť za všetky jeho dary, vernosť Svätému Otcovi a príslušnosť ku Katolíckej cirkvi. To všetko je veľmi dôležité, aby sme prežili vzájomné spoločenstvo.

To je však iba jedna strana mince. Druhá nás upozorňuje, aby sme nepodľahli predstave, že toto jubileum je príležitosťou iba na akúsi sebarealizáciu a prezentáciu svojej viery skrze púte a rôzne náboženské akcie.

Keď si pripomenieme zámer, ktorým Boh uvádzal a vysvetlil nariadenie o jubilejnom roku, uvidíme podstatný rozdiel. Spomeňme aspoň útržkovite, čo hovorí Kniha Levitikus: *slobodu pre všetkých obyvateľov, prepustiť otrokov, vrátiť majetok, vrátiť zabraté pozemky, odpustiť dlhy, nevydierať blížneho, neroznášať osočovania, neutláčať a neokrádať svojho blížneho, mzda robotníka nech neostáva v твоjich rukách do druhého rána...*

Z toho vidíme, že Svätý rok bol ustanovený najskôr pre tých, čo uprostred vyvoleného ľudu trpeli. Aj v našom prípade je Svätý rok skôr pre iných, skrze nás, ako pre nás. Celý svet sa má z nášho života dozvedieť *Aký dobrý je Pán*.

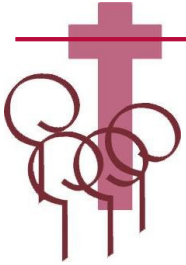
Tak to oznámil aj Ježiš Kristus v Nazaretskej synagóge: *aby som hlásal evanjelium chudobným, oznámil zajatým, že budú prepustení, slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok...* Kristus robí všetko pre človeka, aby mu dokázal, že ho nekonečne miluje.

Je dobré putovať do Ríma? – zaiste; je dobré prejsť svätou bránou? – zaiste; je dobré navštíviť hlavné baziliky? – zaiste. Vyspovedať sa, získať úplné odpustky, prijať Krista v Eucharistii? – zaiste. Ale dajme pozor, aby sme zámer Svätého roka nezúžili len na to: koľko nás bolo na púti, koľko bolo spovedí, koľko svätých prijímaní sme rozdali a podobne.

Istotne si zo srdca želáme, aby sa skončili všetky vojny a krvavé konflikty medzi štátmi a národmi. Je to veľmi ťažké, lebo nielen Božie slovo, ale aj výzvy Svätého Otca narážajú na tvrdé srdcia a hluché uši.

Čo však môže urobiť každý z nás, urobme. Čo keby sme tak zastavili susedské či rodinné majetkové súdne spory? Čo keby sme fúkli do hasnúcej pahreby manželskej lásky a odmietli myšlienky na rozvod? Čo keby sme dali príležitosť životu v lone ženy, aby sa narodil? Čo keby sme spravodlivo odmenili svojich zamestnancov?

Drahí veriaci, zrealizovať zmysel Svätého roka: *hlásať evanjelium chudobným; prepustiť zajatých; darovať zrak slepým; tých, ktorých sme utláčali, prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok*. Toto všetko, ako aj mnoho iného dobra, môžeme a máme uskutočniť vo svojom každodennom živote, aby sme boli znamením nádeje pre iných aj v ťažkých okolnostiach.

To je pravé ovocie slávenia nielen Svätého roka, ale aj sviatku Narodenia Božieho Syna. Uvedomme si, že miesto, kde sa chce Ježiš v súčasnosti narodiť, je naše srdce.

Presvätá Bohorodička, Panna Mária, Matka Božia, Matka Cirkvi sprevádzaj nás týmto Svätým rokom a prived' nás k svojmu Synovi, lebo on je Boh a žije a kraluje na veky vekov. Amen.

Drahí bratia a sestry, my biskupi Slovenska vám s láskou žehnáme v mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Prosíme, aj vy sa modlite za nás.

Pastiersky list treba prečítať namiesto homílie na Prvú adventnú nedeľu 1. decembra 2024.